

Wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo i że wydany przezeń wyrok nie został uzasadniony w zakresie, w jakim stwierdza, iż postępowanie, które doprowadziło do przyjęcia decyzji (UE) 2020/1412, ogółem nie trwało nadmiernie długo i że w związku z tym zasady pewności prawa, dobrej administracji i proporcjonalności nie zostały naruszone. Jeśli chodzi o naruszenie zasady proporcjonalności, Sąd uważa za zasadny zarzut niedopuszczalności podniesiony przez Komisję w odpowiedzi na skargę i w ten sposób narusza prawo.

Wnoszący odwołanie uważa również, że decyzja (UE) 2020/1412, zgodnie z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań i w poszanowaniu art. 16 i 17 karty praw podstawowych, nie mogła nałożyć obowiązku odzyskania spornych środków pomocy od Tirrenia AS.

Zdaniem wnoszącego odwołanie, nie stwierdzając naruszenia przez Komisję wyżej wymienionych zasad ogólnych oraz karty praw podstawowych, Sąd naruszył prawo.

W ramach zarzutu czwartego wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi brak włączenia do akt jednego dowodu.

Wnoszący odwołanie zarzuca, że nie mógł złożyć do akt sprawy zgodnie z art. 85 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem decyzji Komisji z dnia 30 września 2021 r. w sprawie środków SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) wdrożonych przez Włochy i region Sardynia na rzecz Saremar [C(2021) 6990], które otrzymał od Komisji w następstwie wniosku o dostęp do akt.

Zdaniem wnoszącego odwołanie, biorąc pod uwagę znaczenie decyzji w sprawie Saremar, brak załączenia tego dodatkowego dowodu do akt sprawy spowodował wadliwość wyroku Sądu zarówno ze względu na fakt, że miało ono miejsce z naruszeniem regulaminu postępowania samego Sądu, oraz ciążący na każdej instytucji Unii obowiązek uzasadnienia, jak i z powodu oczywistego naruszenia prawa wnoszącego odwołanie do obrony.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 18 maja 2022 r. w sprawie T-601/20,
Tirrenia di navigazione SpA/Komisja Europejska, wniesione w dniu 29 lipca 2022 r. przez Tirrenia di
navigazione SpA**

(Sprawa C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Tirrenia di navigazione SpA (przedstawiciele: adwokaci B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo, A. Moriconi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

1. Uchylenie wyroku Sądu z dnia 18 maja 2022 r. w sprawie T-601/20.
2. Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2020/1411 z dnia 2 marca 2020 r. w zakresie dotyczącym art. 1 ust. 3 w związku z art. 2.
3. Posiłkowo w stosunku do pkt 2: przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania innej izbie Sądu.
4. Obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie zaskarża wyrok Sądu z dnia 18 maja 2022 r. w sprawie T-601/20, Tirrenia di Navigazione SpA/Komisja, który oddalił żądanie stwierdzenia nieważności decyzji (UE) 2020/1412 z dnia 2 marca 2020 r. w odniesieniu do art. 1 ust. 3 w związku z art. 2, w drodze której Komisja uznała za „niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc przyznaną przedsiębiorstwu Adriatica w okresie od stycznia 1992 r. do lipca 1994 r. w odniesieniu do połączenia Brindisi/Korfu/Igoumenitsa/Patras” i która „została bezprawnie wdrożona z naruszeniem art. 108 ust. 3 TFUE”.

W zarzucie pierwszym wnoszący odwołanie podnosi naruszenie o charakterze proceduralnym związane z przedawnieniem żądania zwrotu odsetek od pomocy uznanej za niezgodną z prawem i ze wspólnym rynkiem.

Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd popełnił szereg błędów: a) uznając w odniesieniu do zakwestionowania braku odzyskania odsetek za okres od 1 stycznia 2007 r. do 26 marca 2007 r., że nie upłynął dziesięcioletni termin przedawnienia; b) stwierdzając, że brak zakwestionowania tego naruszenia, skutkujący oczywistym naruszeniem zasady kontryktoryjności, a tym samym prawa do obrony, nie może być podnoszony przez wnoszącego odwołanie, ponieważ dotyczy zainteresowanego państwa członkowskiego.

W zarzucie drugim wnoszący odwołanie podnosi, że pomoc została błędnie zakwalifikowana jako nowa, że decyzja uznająca pomoc państwa za nową i niezgodną z rynkiem wewnętrznym była niezgodna z prawem oraz że naruszono obowiązki uzasadnienia i zasadę proporcjonalności.

Sąd nie wykazał, w jaki sposób Komisja decyzją (UE) 2020/1411 z dnia 2 marca 2020 r. usunęła uchybienie stwierdzone wyrokiem Sądu z dnia 4 marca 2009 r. w sprawach połączonych T-265/04, T-292/04 i T-504/04 w odniesieniu do decyzji z 2004 r. (2005/163/WE).

Sąd błędnie uznał, że Komisja usunęła brak uzasadnienia stwierdzony w 2009 r. i że wykazała w decyzji (UE) 2020/1411, iż dotacje przyznane przedsiębiorstwu Adriatica w ramach obowiązku świadczenia usługi publicznej stanowią nową pomoc.

Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo i że jego wyrok nie zawiera uzasadnienia w zakresie, w jakim stwierdził, iż Komisja prawidłowo uznała za niezgodne z rynkiem wewnętrznym dotacje przyznane przedsiębiorstwu Adriatica w ramach obowiązku świadczenia usługi publicznej za okres od stycznia 1992 r. do lipca 1994 r. w odniesieniu do połączenia Brindisi/Korfu/Igoumenitsa/Patras.

Wnoszący odwołanie uważa, że Sąd powinien był obligatoryjnie zbadać, czy Komisja w decyzji (UE) 2020/1411 a) wyraźnie określiła sytuację na rynku, b) poprawnie porównała przedmiot środka pomocy z celem kartelu, c) prawidłowo wyjaśniła, w jaki sposób zakłócenie konkurencji spowodowane przez środek pomocy zostało wzmocnione przez połączenie tego środka (w przeciwnym razie uznanego za zgodny ze wspólnym rynkiem) z udziałem w kartelu, a w konsekwencji d) czy uzasadniła związek przyczynowo-skutkowy w odniesieniu do istnienia wynikających z tego przeszkód w wewnątrzspółnotowej wymianie handlowej.

Wnoszący odwołanie uważa również, że wnioski, do jakich doszedł Sąd, są sprzeczne z ogólną zasadą proporcjonalności.

W zarzucie trzecim wnoszący odwołanie podnosi naruszenie zasad pewności prawa i dobrej administracji w odniesieniu do czasu trwania postępowania, a także zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, jak również naruszenie zasady proporcjonalności.

Wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo i że jego wyrok nie zawiera uzasadnienia w zakresie, w którym stwierdza, że całe postępowanie, które doprowadziło do wydania decyzji (UE) 2020/1411 z dnia 2 marca 2020 r., nie było nadmiernie długie i że w związku z tym nie zostały naruszone zasady pewności prawa, dobrej administracji i proporcjonalności.

Wnoszący odwołanie uważa również, że zgodnie z zasadą uzasadnionych oczekiwań oraz z poszanowaniem art. 16 i 17 karty praw podstawowych decyzja (UE) 2020/1411 z dnia 2 marca 2020 r. nie mogła wymagać odzyskania pomocy.

Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd naruszył prawo, nie stwierdzając, że Komisja naruszyła te ogólne zasady i kartę praw podstawowych.

W ramach zarzutu czwartego wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi brak włączenia do akt jednego dowodu.

Wnoszący odwołanie zarzuca, że nie mógł złożyć do akt sprawy zgodnie z art. 85 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem decyzji Komisji z dnia 30 września 2021 r. w sprawie środków SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (ex 2011/NN) wdrożonych przez Włochy i region Sardynia na rzecz Saremar [C(2021) 6990], które otrzymał od Komisji w następstwie wniosku o dostęp do akt.

Zdaniem wnoszącego odwołanie, biorąc pod uwagę znaczenie decyzji w sprawie Saremar, brak załączenia tego dodatkowego dowodu do akt sprawy spowodował wadliwość wyroku Sądu zarówno ze względu na fakt, że miało ono miejsce z naruszeniem regulaminu postępowania samego Sądu, oraz ciążący na każdej instytucji Unii obowiązek uzasadnienia, jak i z powodu oczywistego naruszenia prawa wnoszącego odwołanie do obrony.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 8 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Hiszpania) – IP/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Sprawa C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 26.10.2020.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 8 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Hiszpania) – CZ/Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Sprawa C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 359 z 26.10.2020.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 24 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski gradski sad – Bułgaria) – EUROBANK BULGARIA/NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Sprawa C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Język postępowania: bułgarski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 412 z 11.10.2021.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 31 marca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg – Austria) – Laudamotion GmbH/TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Sprawa C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 471 z 22.11.2021.
